

Ter dankbare herinnering aan
Jacqueline Oude Engberink

* 19 mei 1960 † 30 maart 1999

Liefste Jackie,

Deze ongelijke strijd ging jouw krachten te boven. Wij zijn zo intens verdrietig. Daar bestaan geen woorden voor. De leegte en het gemis zijn zo ontzettend groot. Wij voelen boosheid en onbegrip: Waarom? Jij, zo heel lief, ons zo dierbaar, zo onmogelijk jong uit ons midden weggerukt. Niet te begrijpen en nooit te aanvaarden.

Je mocht opgroeien in een warm en hartelijk gezin. Wij hadden het fijn samen. Jij was echt een natuurmens. Jij had veel respect voor de eigenheid van anderen en een groot verantwoordelijkheidsgevoel. Dat uitte zich in jouw werk, in jouw zorg met hart en ziel voor jouw pupillen. Maar ook in jouw zorg en trouw naar anderen toe, ook als het ten koste van jezelf ging. Jij moest door een heel diep dal, maar vocht je er weer bovenop.

Je nieuwe geluk met Jos was nog maar heel pril, toen wij zo plotseling en kort na elkaar afscheid moesten nemen van pa en ma. Dat heeft ook jou heel diep geraakt. Je was ook blij dat Gudo zijn thuis vond. Samen met Jos een schitterende vakantie. Jij en Jos, voor elkaar geschapen. Vol overgave genietend van

de natuur, heel geïnteresseerd in mensen. Dromend over de toekomst samen. Niemand kon vermoeden dat die toekomst zo kort zou zijn. Het is zo wreed en oneerlijk. Ineens belandden jullie van de hemel in de hel. De pijn was haast ondraaglijk, vooral voor Jos en Henriëtte, die jou het meest nabij waren. Machteloos moeten toekijken hoe jij vocht voor je leven. Jij, die zo graag vrij was, als een buizerd cirkelend in de lucht. Opeens een vleugellam ziek vogeltje. Drie maanden vol spanning, angst en onzekerheid. Eerst in Bangkok, later hier. Geleidelijk moesten wij de zo bittere werkelijkheid onder ogen zien: voor jou was geen menswaardig leven meer weggelegd.

Jackie, veel te kort mocht je leven, maar wel intens. Jij hebt ons heel veel gegeven.

Jackie, ook al is het met ontstellend veel pijn en verdriet in ons hart, wij laten je gaan.

Je mag wegvliegen. Wees voor altijd gelukkig.

Voor jullie meeleven en belangstelling, in deze voor ons zo moeilijke en zware tijd tijdens de ziekte en bij het overlijden van Jackie, zijn wij jullie allemaal heel dankbaar.

Jos
Henriëtte en Adrie
Martijn, Liane
Jozita en Jan
Gudo
Fam. Weersink